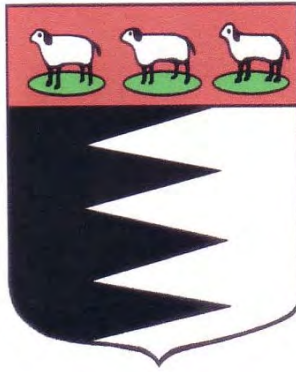

De Sirene

De dorpskrant voor Sirjansland

*Jaargang 8
Nr. 1 (april) 2009*

Redactioneel.

Wat een geweldige winter voor de schaatsliefhebber!! Half Sir heeft de schaatsen uit het vet of onder het stof vandaan gehaald. Er was wederom koek en zopie.
Kortom: het schaatsfeest was compleet.

Toch kunnen we wel merken dat het schaatsen al een tijdje geleden is. In de stukjes in deze Sirene vinden we er niets van terug. Ondanks dat is "De Sirene" deze keer super dik geworden. Al onze vaste rubrieken staan er in. Maar daarnaast ook nog enkele spontaan aangeleverde stukjes zoals dat van een dorpsgenoot die na jaren elders te hebben gewoond, weer is teruggekeerd in Sir. En het stukje van een ex-dorpsgenoot die heel ver weg woont en ons wil laten weten hoe het hem nu vergaat. Verder staat er ook nog een oproepje in van een familie die in het bezit is van een foto en heel graag wil weten wie de personen op de foto zijn. Ondanks dat dit wellicht niet met Sir te maken heeft, willen we toch deze foto en oproep plaatsen, we zijn per slot van rekening niet allemaal in Sirjansland geboren en opgegroeid. Genoeg te lezen dus deze keer.

Maar om te zorgen dat ook de volgende keer de Sirene weer goed gevuld is blijft uw/jouw hulp hard nodig. Alleen met jullie inzendingen kunnen wij deze krant maken. Alles is interessant, dus schroom niet als u iets leuks heeft of weet. Stuur het direct door naar ons e-mailadres sirenesir@hotmail.com. Als u geen computer heeft kunt u het natuurlijk ook altijd bij één van de redactieleden in de bus gooien.

De kopij voor het oktober nummer hebben we graag vóór 1 september binnen.

De redactie.

taxi de vlieger

*schouwen-duiveland
goeree-overflakkee*

Wilgenstraat 12
4307 DA Oosterland

T 0111 64 1562

F 0111 64 7333

E info@taxidevlieger.nl

www.taxidevlieger.nl

zorgvervoer rolstoelvervoer groepsvervoer

De kookpen

Langevinger-taart

Door: Eline Boonman

Benodigdheden:

3 pakken langevingers
2 flesjes rum-aroma (Baukje)
2 zakjes banketbakkersroom
750 ml ongeklopte slagroom
1 pak pure hagelslag
1 vierkante bakplaat met opstaande rand
Aluminium folie

Hoe te maken:

Bekleed de bakplaat met aluminium folie. Klop de slagroom stijf. Leg 1 laag lange vingers (aaneengesloten) op de bakplaat en besprenkel dit met 1 flesje rum-aroma. Hierop smeer je de banketbakkersroom, dan weer een laag langevingers, deze ook weer besprenkelen met 1 flesje rum-aroma. Hierop komt een laag opgeklopte slagroom en daar strooi je de hagelslag overheen.

Dan de taart in de koelkast.

De taart dient 2 dagen voor gebruik gemaakt te worden!!!

Veel succes!!!

De kookpen geef ik door aan: Rudy Jongman.

Bedrijvigheid

Adviesbureau Ahrens

Hans de Vliegerhof 1
4308 AS Sirjansland
Tel. 0111-642155 of 06-40635577
ahrensadvies@zeelandnet.nl

Wellicht weet het merendeel van de mensen in Sirjansland niet dat er een Adviesbureau Ahrens bestaat, laat staan dat mensen dan ook nog weten wat dit adviesbureau doet. Mij is gevraagd om in de Sirene het één en ander te verduidelijken.

In 2006 heb ik Adviesbureau Ahrens opgericht. Na jarenlange ervaring opgedaan te hebben in loondienst, werd het tijd om mijn kwaliteiten aan anderen aan te bieden.

Adviesbureau Ahrens richt zich voornamelijk op het gebied van kwaliteit. Veel bedrijven hebben of willen voldoen aan een bepaald kwaliteitskeurmerk en ik adviseer en ondersteun deze bedrijven. Veel mensen hebben wel eens gehoord van de ISO-9001-norm. Dat is een van de normen waar Adviesbureau Ahrens zich op richt. Daarnaast is er ook ervaring op het gebied van TMSA (binnenvaart), HKZ (zorginstellingen), HACCP (levensmiddelenindustrie), VCA** (veiligheid) en SCA (asbest) aanwezig en houd ik rekening met de betreffende wetgeving.

In de praktijk zijn de dagelijkse werkzaamheden zeer divers, van het schrijven van procedures in kwaliteitshandboeken, het opleiden en het kwaliteitsbewust maken van personeel, het begeleiden van een bedrijf bij het certificeringstraject tot het beoordelen van leveranciers, houden van interne audits op alle afdelingen binnen een bedrijf (en soms ook op binnenvaartschepen) en het begeleiden en adviseren bij de dagelijkse dingen in de praktijk.

Voor sommige mensen is dit geen dagelijkse kost, maar bijna alle mensen hebben er dagelijks direct of indirect (vaak onbewust) mee te maken. Ik vind het heerlijk om zo divers bezig te zijn. Ik werk deels thuis, maar ga ook regelmatig bij de bedrijven langs. Dat heeft tot gevolg dat ik soms aardig wat kilometers rijd. De bedrijven waar ik contact mee heb zijn gesitueerd van Den Bosch tot aan Rotterdam en alles ertussen. En op weg naar een schip reis ik door heel Nederland en soms ook België en Duitsland.

Alhoewel veel bedrijven in eerste instantie het meer als een verplichting zien als men een kwaliteitscertificaat wilt/moet gaan behalen, blijkt in de praktijk dat men er wel degelijk voordeel bij heeft door nauwkeurig naar de processen te kijken en te verbeteren. Vaak is dit terug te zien in hele kleine dingen. “Mopperende” werknemers zullen er altijd blijven, want werkwijzen die al jarenlang hetzelfde uitgevoerd worden en nu gewijzigd dienen te worden, ziet men vaak in eerste instantie niet zitten. Uiteindelijk gaat het erom dat bedrijven efficiënter en met name veiliger werken met als doel tevreden klanten te hebben en te behouden.

Het is niet altijd even makkelijk om uit te leggen wat ik dagelijks doe. Hopelijk hebben jullie nu een klein beetje een idee gekregen. Wil je graag nog wat meer weten? Bel, mail of kom gewoon eens langs!

Groetjes,

Jessica Ahrens
Adviesbureau Ahrens

Klassewerk

Deze keer hebben we aan groep 6, 7 en 8 gevraagd wat te vertellen over de schaaklessen en het schaaktoernooi waar ze pas aan hebben meegedaan. Verspreid over deze Sirene staan de stukjes opgenomen. We hebben echter niet van alle leerlingen het verslag gekregen dus het kan kloppen dat je verschillende leerlingen mist.

20-3-2009

Schaken

Wij schaken op dinsdag om de week.
Met juf Joke gaan we om 1 uur gymmen tot half 3 en
dan gaan we schaken
Han legt dan eerst weer wat uit en daarna gaan we
schaken.
Meestal kunnen we maar 2 potjes doen in geval van
de tijd.
Groetjes Lise Vossen
Van groep 7 van de Openbare Basisschool Duiveland
obase vestiging Sirjansland

SCHAKEN!!!!

Op dinsdag na het gymmen komt Han (de schaakleraar) schaakles geven dat is dan van half drie tot kwart over drie.

We leren allemaal nieuwe dingen, we hebben ook mee gedaan aan het schoolschaaktoernooi.

In het eerste team zaten: Elles, Marc, Jaimy en ik

In het tweede team zaten: Leander, Melanie, Tamara en Alissia

Het eerste team is derde geworden dat was heel leuk.

We hebben feest gevierd en een beker gewonnen.

Maar 's avonds kreeg mijn papa een telefoontje dat we met zijn tweeën derde waren.

We moesten op een andere woensdag tegen het t'Staepelhof uit Renesse.

Toen hebben we verloren, dat was niet leuk.

En we gaan nu met het examen beginnen.

Diegene die het nog niet heeft kan het nu halen.

Ik heb het al gehaald.

Hidde van Duijn

Sir Vooruit op bezoek bij

Onze zoektocht naar verhalen over Sir Vooruit bracht ons deze keer bij Cees Struijk aan de Dorpsstraat in Sir. In de gezellige huiskamer van Cees en Wilma hebben we op een prachtige lente-middag heerlijk teruggekeken op bijna 18 jaar (!!)

bestuurstijd van Cees.

Cees Struijk komt voort uit een oud boerengeslacht van Struijks en volgens de overlevering mag het dorp Sirjansland sinds 1700 al generatie op generatie families Struijks huisvesten. Cees is ondernemer en heeft een eigen bedrijf in de teelt van groente, bloemen en vaste planten. Samen met zijn vrouw Wilma ("mijn vroegere buurmeisje") en enkele oproepkrachten is hij het grootste gedeelte van het jaar hard aan het werk in zijn loods aan de Sportweg en op het land rondom Sir. Cees was in vroeger dagen akkerbouwer en stierenmester (allemaal op Sir).

Cees begint te vertellen. Hij en Wilma hebben nog een zeer goed geheugen over de tijd dat hij in het bestuur van Sir Vooruit zat. Cees had Ingrid Krabbe opgevolgd. We schrijven ergens in 1973. In die tijd was er net wel of net niet sprake van de naam 'Sirjansland Vooruit'. Feit is wel dat er een aantal verenigingen op Sir waren die vaak door dezelfde mensen uit het dorp bestuurd werden. En ook dat er veel activiteiten waren die door een aantal mensen gewoon georganiseerd werden zonder dat daar een vereniging of iets dergelijks aan ten grondslag lag. Zo noemt hij het afscheidsfeest van meester Heule dat hij samen met anderen organiseerde (1976), maar ook het gelegenheidscomité van 'Sir 700' (2005).

Cees en Wilma waren ook enthousiaste korfballers. We schreven in de Sirene al eerder over de beruchte en beroemde Sirse korfbalvereniging 'D.E.S.' (Door Eendracht Sterk). Cees 'tovert' een kasboekje van DES boven tafel (p.s. dit kasboekje mag Sir Vooruit aan haar archief toevoegen! Bedankt Cees!) en het boekje laat zien dat Sir rijk was aan fanatieke korfballers. Helaas zit er in het boekje ook een brief van de Koninklijke Nederlandse Korfbalbond gedateerd op 29 april 1972. De brief luidt als volgt:

Betr.: Opheffing K.V. DES te Sirjansland

Geachte heer Struijk,

Uw schrijven van 17 dezer kwam in goede orde in ons bezit. Wij betreuren het in hoge mate, dat DES zich niet heeft weten te handhaven.

Bij het terugtrekken van uw team uit de microkorfbalcompetitie 1971/72 zag het er al niet rooskleurig uit. De situatie op Schouwen-Duiveland wordt er in het algemeen t.a.v. de korfbalsport niet beter op. Wij spreken gaarne de hoop uit, dat enkele enthousiaste leden van uw vereniging onderdak zullen weten te vinden bij een K.V. in de buurt

Wilma vult Cees aan dat het steeds moeilijker werd om voldoende mensen bij elkaar te krijgen om 3 velden te vullen (voor-midden-achter). Ze kijken er beiden in ieder geval met veel plezier op terug.

Feitelijk is het dus zo dat net voordat de naam 'Sir Vooruit' gebruikt werd (wij denken 1973) de korfbalvereniging DES net niet meer bestond. Overigens vinden we in het archief van de Zierikzeese Nieuwsbode meerdere verenigingen in Sir met de naam DES. Zo is er een artikel van de 'Landbouwvereniging DES te Sirjansland' (1961), Sportvereniging DES (1941) waarbij sprake is dat de sportvereniging de werkzaamheden van de ijsvereniging op zich genomen heeft en tevens dat DES meerdere (toneel)uitvoeringen in het verenigingsgebouw ten uitvoer heeft gebracht.

Verder komt Cees met een kasboekje van de 'Oranje Vereniging "Marijke" te Sirjansland' voor het eerst gedateerd op 1947. Prinses Marijke (nu prinses Christina) is geboren op 18 februari 1947 en het lijkt er dus op dat naar aanleiding van die gebeurtenis een Oranjevereniging in Sirjansland opgericht is. De Zierikzeese Nieuwsbode schrijft daarover op 27 februari 1947:

SIRJANSLAND. Op de dag na de geboorte van de jongste Oranjetelg werden hier eenige feestelijkheden georganiseerd. 's Morgens 10 uur werd door Dr. Jacobs een dankdienst geleid. Voor en na de middag hadden spelen plaats voor de schoolkinderen. De koude maakte 't onmogelijk deze spelen buiten uit te voeren. De 2 versierde lokalen der openbare school vormden een heerlijk onderdak. Door 't royale intekenen der burgerij op de lijst was 't bestuur der Oranje-vereeniging "Prinses Marijke" in staat de schoolkinderen en kleuters volop te tracteeren. Des avonds werd het goed geslaagde feest besloten met een gezellig samenzijn, opgeluisterd met muziek, in café Bal.

Fol.	MAAND
ONTVANGSTEN	
Transport	125,40
Contributie	55,50
Inleggeld	22,75
	203,65
	0,40
	204,05

Dat intekenen vinden we ook terug in het kasboekje. Het intekenen zelf leverde Hfl. 125,40 (guldens) op, contributie dat jaar was Hfl. 55,50 en inleggeld voor de spelen was Hfl. 22,75. Alles bij elkaar Hfl. 203,65. Als we dat om zouden rekenen naar de huidige Euro's (inclusief inflatie en zo) zou dat neerkomen op ca. € 860,-. Waar een klein dorp groot in

kon (en kan!) zijn! Verder leren we uit het kasboekje dat rampjaar 1953 een totale uitgave had van Hfl. 0,40 (aan postzegels) en dat het tot 1957 duurt eer dat de Oranjevereniging weer enigszins (financieel) actief was ...

Cees was namens Sirjansland ook lid van het 'Kleine Kernen Project' (vanaf 1979) van het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, lid van de commissie Veilig Verkeer en lid van de Welzijnscommissie van de gemeente Duiveland. Door deze functies heeft Cees veelal positief kunnen meewerken aan een aantal verbeteringen in ons dorp.

Voor Sir Vooruit heeft Cees bijna 18 jaar gediend. Met zo'n lange periode moet er toch haast wel met betrekking tot Sir Vooruit enkele markante uitspraken aan Cees te ontlokken zijn. Cees begint: "Tsja, er is zoveel te noemen. De herauten te paard vond ik erg leuk. Ik denk dat dit een keer of twee gebeurd is. En dat we voor de Oranjemarkt een paard gemaakt hebben met vier zwenkwielen. Man, wat was dat ding moeilijk te besturen, en wat hebben we gelachen toen ze daarmee moesten ringsteken. Samen met Dirk Fluijt of Gerard Oele in de schiettent. Ik meen dat we op sommige Koninginnedagen meer dan 6000 kogels verkochten. De pijpjes voor de schiettent haalden we in Baarle-Nassau. Je moest 30 punten schieten voor een kleine beer en heel veel punten voor een grote beer. Spijkers slaan voor flessen wijn. Verkleed voetbal met Tinus Krabbe. Hij had zich zo goed verkleed dat niemand hem herkende (pruik, hoofddoek, grote regenjas). Ikzelf was toen 'zwanger'. Ik moest plots bevallen op het veld en werd met de steekwagen afgevoerd ... onder mijn jurk had ik een pop verstoppt. Lachen! Han Stouten die een grote sjoelbak had gemaakt. 'Worst slaan', ook leuk én moeilijk!"

Herauten te paard 1980
V.l.n.r.: Cees Struijk, Ingrid Krabbe en Cees Stouten.

De Koninginnedagen liepen vroeger grotendeels gelijk aan tegenwoordig. Fanfare, opening door iemand van de gemeente (vroeger kwam natuurlijk gewoon de burgemeester), versierde fietsen en het Wilhelmus. Alleen de avonden waren anders. "Doorgaans waren we rond zessen klaar met opruimen en dronken nog wat na in de bar. Ik weet ook nog dat we een jaar gehad hebben dat iedereen het bestuur mocht uitdagen met touwtrekken. En de hele dag wonnen we! 's Avonds kwamen er nog wat Bruse vissers in de bar en ook zij deden ons uitdagen. Ik meen dat we met Hans de Vlieger, Jan Larsje en Gerard Oele waren. Iemand van ons had het einde van het touw om de lantaarnpaal heen gebonden Het was inmiddels ver na twaalf en die vissers hebben hun longen uit het lijf getrokken maar weer bleven wij ongeslagen!".

Ook kwamen er wat onbekendere zaken aan het licht: een wedstrijd met brommers rond het sportveld (nu ijsbaan), snelroken, maar ook langzaam roken ("ik zie die ouwe Padmos nog telkens een klein trekje aan z'n sigaar geven"). Daarnaast hebben we enkele keren ook wedstrijden georganiseerd waar veel mensen van de campings aan meegedaan hebben. Dat was toen toch anders als nu. Volgens Cees heeft daar het opheffen van de winkel en bakkerij van Paula en Rinus debet aan. "Er is gewoon minder aanloop vanaf de campings".

We bladeren nog wat door het oude kasboek van de Oranjevereniging. Zomaar een greep: 1961, feest gehouden op 1 juli, gezamenlijk Oranjevereniging en IJsclub. Activiteiten: touwtrekken dames en heren, stoelendans, zaklopen, bromfietsrace, wielerronde van Sir, kussengevecht, rookwedstrijd, blokje schuiven, versierde steppen en fietsen, appel uit water. 1967: feest 10-jarig bestaan bejaardenvereniging. 1974: november, Hfl. 293,- actie 'geven voor leven'. Dit was een actie in het kader van het 25-jarig bestaan van het Koningin Wilhelmina Fonds. Op de televisie bij de NCRV was een actie te zien en er werd meer dan 65 miljoen gulden opgehaald voor een meerjarenplan ter bestrijding van kanker bij kinderen. En Sir deed mee! 1978: Hfl 60,18 voor 4 dagen huur van een lichtaggregaat voor het schaatsen (van 20 februari tot en met 23 februari).

Natuurouders Sirjansland

De natuurouders werken al weer een aantal jaren samen met de school van Sir om leuke en leerzame activiteiten te ondernemen in en rond de natuur. Elk schooljaar bekijkt de school wat de verschillende groepen zouden kunnen gaan doen en welke leskisten, die de Stichting Natuur en Milieu (NME) speciaal daarvoor ontwikkelt, ze daarbij zouden kunnen gebruiken. Samen met de natuurouders worden vervolgens de activiteiten gepland zodat er eigenlijk het hele jaar door verschillende 'excursies' zijn voor alle groepen.

Dit schooljaar zijn er wat wijzigingen gekomen in het 'team' van de natuurouders. Gerda Parrin is na jaren van grote inzet gestopt, haar zoon nam afscheid van de basisschool en het team is aangevuld met Jeanette van Duin, Wendy IJzelenberg en Annemarie Verton zodat het nu bestaat uit 7 ouders.

V.l.n.r.: Patricia Molegraaf, Gerda Parrin, Dineke Mulders, Jeanette van Duin, Lucia Groenewegen en Mariska Groot bij het afscheid van Gerda, najaar 2008

Bezoek aan de geitenboerderij in 2008.

Leuke excursies van de afgelopen periode waren een 'paddenstoelentocht' in het Sirse bosje met groep 1, 2 en 3 in het najaar waarbij de kinderen de verschillende paddenstoelen gingen opzoeken en bekijken en het zelf vogelkastjes timmeren vorig schooljaar door de grotere groepen die ze ook een plekje in het dorp mochten geven.

In het voorjaar gaan de kleinste groepen traditiegetrouw altijd kijken bij de lammetjes van de familie Boonman. Dat was ook dit jaar weer een groot succes, vooral het de fles geven van de allerkleinste lammetjes!

De grotere groepen gaan in juni aan de slag als echte veldwerkers om het water van de vijver in het Sirse bosje te onderzoeken. Daarvoor gaan de groepen 3, 4 en 5 nog vlinders bestuderen, waarvoor er poppen komen op school zodat ze de ontwikkeling tot vlinder heel goed kunnen volgen. De kleintjes gaan binnenkort bij de kalfjes kijken van de familie Oomen.

Er wordt geprobeerd het Sirse bosje, dat geadopteerd is door school, zo veel mogelijk te betrekken in de activiteiten. Vorig schooljaar was er een excursie onder leiding van Dirk Fluijt van Staatsbosbeheer naar de vleermuizengrot waar helaas nog geen drommen vleermuizen huizen maar desondanks vinden de kinderen het heel interessant hier eens in te kijken en meer te horen over het leven van vleermuizen. Voor het einde van het schooljaar is er het idee om nog een leuke jaarafsluiting te doen in en rond het bos. Maar eerst nog alle andere activiteiten dit voorjaar!

Patricia Molegraaf

Houtsnippers verspreiden in het Sirse bosje, 2008.

Schaken

We krijgen om de week schaakles.
Onze schaakleraar heet Han v/d Made.
We hebben mee gedaan aan het schoolschaaktoernooi.
We hadden twee teams.
Wij zijn met 1 team gedeelde derde geworden.
We moesten toen nog tegen 't Staepelhof spelen.
Toen moesten we naar Renesse toe.
Helaas verloren we van 't Staepelhof.
.En mochten we niet naar het Zeeuws kampioenschap in
Terneuzen.

Dat was wel heel jammer.
Maar volgend jaar weer een kans.
In het eerste team zaten:
Op de eerste plek: Hidde.
Op de tweede plek: Jaimy.
Op de derde plek: Elles.
Op de vierde plek: Marc.
Dit was het eerste team.
En nu het tweede team .
Dat is vijftiende geworden .
Op de eerste plek: Tamara.
Op de tweede plek: Alissia.
Op de derde plek: Melanie.
En op de vierde plek: Leander.

Groetjes, Jaimy van den Anker.

Informatie van de

Dorpsraad Sirjansland

De Dorpsraad Sirjansland bestaat per 1 januari 2009 uit:

Bram van der Graaf	Voorzitter
André de Jong	Penningmeester
Arieke de Reus	Secretaris
Gerard Oele	Lid
Cees Struijk	Lid
José Schootemeijer	Lid
Jacqueline Kik	Lid

Vergaderschema 2009

Het eerste half jaar van 2009 zijn de Besloten Dorpsraad vergaderingen (BDR) op maandagavond, na de zomervakantie gaan we verder op de dinsdagavond. Alle vergaderingen starten om 20:00 uur in het Dorpshuis. De Openbare Dorpsraad vergaderingen (ODR) zijn altijd op dinsdagavond.

18 mei	BDR
16 juni	ODR
8 september	BDR
6 oktober	BDR
10 november	ODR
8 december	BDR
8 januari	ODR / Nieuwjaarsbijeenkomst

We wachten op nieuws van de gemeente, over het realiseren van de nieuwe 'hangplek' voor onze jeugd. Of het dit jaar nog gaat lukken....? We hopen het!

Verder is, zoals iedereen heeft kunnen zien, er een verkeersspiegel geplaatst ter hoogte van Lageweg/ Korte Noordstraat, met een zeer goed resultaat!

Ook zijn er ter hoogte van de pastorie 2 bloembakken geplaatst om het verkeer af te remmen, lijkt wel iets te werken, maar de snelheid blijft daar erg hoog.

Verder is er momenteel geen nieuws vanuit de Dorpsraad.

Ideeën, plannen en tips over verbetering van de leefbaarheid in Sir, zijn natuurlijk altijd welkom!

Met vriendelijke groet,
Namens de Dorpsraad

Arieke de Reus
Secretariaat

Trugkieke: De landbouw van vroeger op Sir.

Ik wil u mee terug nemen naar de landbouw op Sir van zo'n 60 jaar geleden, kort voor de ramp. Sommigen kunnen zich die tijd nog herinneren, maar die groep wordt natuurlijk steeds kleiner. Ik hoor mijn vader en schoonvader er regelmatig over spreken en dan valt het natuurlijk op dat er zo ontzettend veel veranderd is. Misschien wel leuk om daar eens over te schrijven hoe het was op ons dorp in die tijd. Je kunt natuurlijk wel heel de Sirene volschrijven met verhalen en dingen van vroeger, maar dat is niet echt de bedoeling denk ik. Toch wil ik eens schrijven over de suikerbietenteelt.

De peeën bij Sir.

Allereerst moeten we ons realiseren dat misschien 75% van de mannelijke inwoners van Sir in de landbouw werkten. De meester, dominee, bakker, postbode, café-houder, metselaar en de timmerman niet, maar eigenlijk werkten de smid en de molenaar al wel voor de landbouw. Veel dorpsbewoners waren landarbeiders. Ze werkten bij boeren maar hadden vaak zelf ook een klein lapje grond. Zo lagen langs het Kerkepad, dat is het doodlopende stukje weg van de Dillingsweg naar Kreko, dat toen een fietspad was, veel volkstuinten. Die waren best groot en velen haalden daar hun aardappelen en groente van. De arbeiders gingen 's ochtends vroeg al naar de boerderijen en vaak ging het zo dat hij voor een vergoeding een bepaalde bewerking deed. Wanneer een boer peeën had dan kon hij het onkruid wieden uitbesteden aan een arbeider. De boer had soms ook mensen in dienst en die wieden natuurlijk ook maar een arbeider nam "in het aangename" een stuk voor zijn rekening. Bij de peeën in die tijd had je nog iets eigenaardigs en dat was dat het zaad niet éénkiemig was. Er kwamen wel 5 of meer zaadjes op en dat is niet goed. Die moesten dus uitgedund worden. Nou dat was een hele klus, peeën dunnen. Eén man kon 2,5 hectare dunnen en onkruid vrij houden en was eigenlijk dag in dag uit aan het wieden, althans in mei en juni. Op Sir werd toen door iedereen nog met een korte hak (schrepel) gewied en je stond dan krom. Mijn vader kwam uit Zuid Beveland en daar was de wiedechniek iets anders omdat men daar met een schrepel met een lange steel wiede en dat is natuurlijk prettiger voor je rug, misschien

minder nauwkeurig maar alla. Hij begon er in ieder geval niet aan een hele dag krom staan. Iedereen erg verbouwereerd over zo'n dwars figuur van een ander eiland met een andere wiedechniek, maar afijn, het leven ging door.

In juli werd het wiewerk minder, de peeën waren groot en het onkruid wordt door het gewas onderdrukt. Dan kwam er ander werk, de oogst van erwten, gerst en tarwe, hooien, een drukke tijd natuurlijk. In de nazomer kwam de oogst van de aardappelen en tegelijkertijd werd begonnen met de pee oogst. Die oogst ging door tot 24 november en was erg bewerkelijk en het was zwaar werk. Ook toen zag je weer dat arbeiders in het aangenome een stuk te rooien peeën voor hun rekening namen.

De bieten werden met een klein smal pee-spaatje uit gestoken. Je pakte de ongeveer 1 kilo zware biet bij het blad, wipte hem met het spaatje eruit en legde hem neer. De peeën werden allemaal naast elkaar gelegd met blad en al en dat blad

werd er afgesneden. Het loof werd opgeladen want dat ging in de pee-blad kuil voor veevoer in de winter. Dat blad kon niet lang op het land liggen want dan ging het schimmelen. De bieten moesten met een riek opgeladen worden, u begrijpt alles met paard en wagen, misschien 1,5 ton produkt op een 4 wielige houten wagen. 2 Belgen ervoor, van die werkpaarden net als Koos en Rianne Hanse hebben, en zo ging dat dan naar de haven. Nou dat is ook weer een verhaal hoor. De haven was bij De Staart. Ik neem aan dat u wel weet waar dat is. Johannes Hoogerhuis was zeg maar de havenmeester. Hij woonde met zijn vrouw Lize in het huis wat nu nog onderaan de dijk staat en werkte het hele jaar in de haven van Sir. Er was een weegbrug want iedere vracht moest je wegen en ook een monster nemen voor tarra en suikergehalte. Van iedere kar een zak. Vervolgens ging je met je kar naar het haven-plateau waar je kon lossen. Met de riek alles er weer afscheppen dus. Nou daar lagen de peeën en zo kwam iedere boer uit de polder van Sir naar De Staart.

[illegible]

22

honderd meter buiten de haven al aan de grond vanwege laag water. Moet je dus een tijd wachten eer je verder kon varen en ja, daar lig je dan. Wat ook een enkele keer gebeurde was dat het erg hoog water was en dat het water op het haven plateau kwam met als gevolg dat de bieten gingen drijven. Erg vervelend natuurlijk als je zo de oogst de zee in ziet drijven. Vaak kwamen ze later weer naar de wal gedreven en konden met veel moeite uit het water gevist worden. Wat een gedoe hè, allemaal. Omdat het leveren van de peeën door ging tot eind november was het hopen dat het niet teveel ging vriezen, want bieten kunnen daar slecht tegen.

Wanneer u zich een beetje een beeld kunt vormen van de suikerbietenteelt dan zal u begrijpen dat dit een erg zware teelt was, letterlijk. Alleen al het feit dat je toen van bieten 45 ton van één hectare oogstte en bijvoorbeeld van tarwe 5 ton. Er moest dus veel versjouwd worden in het najaar vaak in weer en wind. Ik denk dat er veel mensen krom liepen en spek en wosteballetjes aten vanwege de lege maag door de peeën.

Wat is er toch veel veranderd door de mechanisatie. We hoeven niet meer allemaal voor ons eten in de landbouw te werken zoals vroeger. Er zijn nog maar een stuk of wat boeren op ons dorp en die floepen nu hun bieten zo even uit de grond met een enorme bietenrooier. Wieden wordt vrijwel niet meer gedaan vanwege het spuiten tegen onkruid en we hebben inmiddels eenkiemig zaad. Ik denk dat we tegenwoordig aan bieten 7 uur werk per hectare hebben. Dat is dan vanaf het land klaarmaken tot en met de oogst. Dus tot dat de bieten klaarliggen voor transport. Mijn vader denkt dat je vroeger ongeveer 185 uur werk had aan een hectare bieten. Dat was dus 26,5 keer zoveel werk. Misschien werkten vroeger ook wel 26,5 keer zoveel mensen in de landbouw op Sir, wie weet ??

Het was een goede oude tijd en mooi te horen hoe het was, echter je realiseert je dan wel hoeveel beter we het nu hebben. Toch waren de wosteballetjes lekker, maar daar word je nu een beetje vet van. Of zouden we voor de lichaamsbeweging nog een lapje peeën doen zoals vroeger, Nee hè, dat wordt niks.

Groeten Jaap Jan op 't Hof

Bronvermelding: De algemene foto's over de bietenteelt komen uit het boek "Boeren van toen" van Hans Siemes. Het schetsje over de landbouwhaventjes komt uit "Sturen en Turen" van A.R. Koppejan.

(geschreven door Fleur Mulder op 20-03-09)

Schaken

Wij schaken om de week op dinsdag.

Onze schaakleraar heet Han vld Made.

Hij is heel aardig en kan goed schaakles geven.

Pas geleden hebben een keer met een toernooi mee gedaan.

Wie mee wou doen moest zijn vinger opsteken, ten slotte hadden we 2 groepen.

De eerste keer gingen we naar de school Pontes Pieter Zeeman in Zierikzee, daar werden we verzorgd met broodjes en we kregen iets te drinken. Fleur zat te supporteren samen met Bart.

Na veel spanning werden we ten slotte 3^e, ik vind dat heel goed want er waren 16 groepen!!!

De mensen hadden jammer genoeg niet goed de punten opgeteld en we hadden een gedeelde plaats met Steapel'hof een school in Renesse. Alleen wie 1^e, 2^e 3^e werd mocht naar het

Nederlands kampioenschap schaken.

Maar er mogen niet 2 groepen derde meedoen aan het Nederlands kampioenschap, dus moesten we opnieuw schaken tegen Steapel'hof, de school in Renesse.

We hebben die wedstrijd verloren.

Op Steapel'hof was die dag open dag geweest, dus lag er popcorn en suikerspin.

Daar hebben we wat van op, maar Fleur en Bart waren ook mee.

De spelers van Groep 1 zijn wel een beetje blij dat ze niet meer ergens anders naar toe moeten voor het Nederlands kampioenschap schaken.

Maar de spelers samen hebben wel een beker (geen wisselbeker) en de spelers hebben ook een medaille.

Anders op school geeft Han les aan de gen^e die nog niet hun schaakdiploma hebben, dat zijn Alissia, Priscilla, Melanie en

Fleur

De rest van groep 6/7/8 ~~doen~~ gewoon potjes ~~schaken~~.

Nu ~~doen~~ de meeste kinderen alleen maar potjes ~~schaken~~.

Het is heel leuk, en het is dan altijd een gezellige boel bij 6/7/8.

Natuurlijk kun je ook tegen Han de schaakmeester schaken.

Ik denk dat u wel weet wie er gaat winnen.

Sirjanslandse 'punkkip' in de prijzen

PZC dinsdag 28 oktober 2008

Foto: Marijke Folkertsma

Zijdehoenders. Het zijn de punkers onder de kippen.

Martha van Dam uit Sirjansland fokt ze al ruim dertig jaar. En met veel succes. Van Dam valt met haar 'knuffelkippen' regelmatig in de prijzen. In Brugge werd ze in oktober 2008 Europees kampioen met één van haar zijdehoenders, een dier van net een jaar oud. Dat leverde naast de eer onder meer een chocolade-zijdehoender van drie kilo op. „Dat heeft een chocolatier twee dagen werk gekost“, aldus een trotse Van Dam.

Van Harte Gefeliciteerd!!!!

Berichtje uit het Verenigingsgebouw.

Het gebruik van het verenigingsgebouw is in een opgaande lijn. De opknapbeurt werpt zijn vruchten af. Of is het toch het enthousiasme van de buffethouder? De beheercommissie is er in elk geval blij mee!

Sinds december 2008 is er een overkoepelend bestuur dat de taken van de gemeente heeft overgenomen. Het gaat voorlopig dus alleen over de vroegere gemeentelijke dorpshuizen. Sommige dorpshuizen zijn ondergebracht in zelfstandige stichtingen en vallen hier dus nog niet onder.

Nieuwe coördinator.

Er is een sollicitatie ronde geweest voor de functie van coördinator. De nieuw aan te stellen coördinator is de tussenpersoon tussen het nieuwe overkoepelende bestuur en de verschillende verenigingsgebouwen c.q. dorpshuizen/MFC. De sollicitatiegesprekken zijn in ons verenigingsgebouw gehouden. Naast een afvaardiging van het bestuur heeft er ook een afvaardiging van de dorpshuizen aan de sollicitatiegesprekken mee gedaan. Namens Sir heeft ondergetekende deelgenomen. Ten tijde van dit schrijven is nog niet bekend wie de nieuwe functie gaat vervullen.

Activiteiten.

Naast de vaste gebruikers, zondagschool, crèche, gym, kunstenaars, Sir Vooruit en Dorpsraad staan nog een aantal activiteiten gepland.

- Dijkwater orchideeëntocht, aansluitend pannenkoeken eten op 13 juni om 16.00 uur. Ook als u niet wandelt kunt u toch komen eten.
- Per seizoen is er een bloemschikavond. Uitnodiging via flyers.
- Snuffelmarkt, voor de zomer vakantie. Uitnodiging via flyers.
- Mosselseten in de herfst. Uitnodiging via flyers.
- Op het podium staat het tafelbiljart weer opgesteld.

Heeft u iets te vieren:

**Doe het dan in ons gezellige verenigingsgebouw.
Bijna alle wensen kunnen worden ingewilligd.**

Om het verenigingsgebouw op te leuken kunnen er kunstwerken worden geëxposeerd.

Plaatselijke kunstenaars worden uitgenodigd om hun werken tentoon te stellen. Gegadigden kunnen zich aanmelden bij Janny Fluijt.

Belangrijke telefoonnummers:

Informatie en verhuur

van het gebouw: Janny Fluijt, tel. 642108

Buffethouder: Christa Stouten, tel. 642385

Namens de beheercommissie,

Dirk Fluijt

De Moppenpagina

Drie handgranaten

Twee soldaten vinden 3 handgranaten en ze brengen die naar de kazerne. Onderweg zegt de ene: "Wat doen we als er 1 ontploft?" Zegt de andere: "O, dan zeggen we gewoon dat we er maar 2 hebben gevonden."

Vliegen

Vraagt een piloot aan een jongetje: "Hou jij van vliegen?"
Waarop het jongentje antwoordt: "Nou en of!!!" Zegt de piloot weer: "Dan zal ik er zo een paar voor je vangen."

Twee ballonnen

Twee ballonnen lopen door de woestijn. Zegt de ene tegen de andere: "Pas op! Een cactussssssss..."
Zegt de ander: "Maar ik ben heus niet PANG."

Thuis

Een zwerver ligt in het ziekenhuis. Zegt de dokter tegen de zwerver: "Goed, u kunt weer naar huis."
Zwerver: "Jippie Jee!!! Ik krijg een huis!"

De trekker

Twee boeren zijn een beetje aan het opscheppen. Zegt de ene boer tegen de andere: "Als ik met mijn trekker om mijn akker heen moet rijden, dan ben ik twee dagen aan het rijden".
Zegt de andere boer: "Ja, zo'n trekker heb ik ook gehad hoor!"

Zonder brood

Jantje kwam thuis en zijn moeder vroeg: "Was je brood lekker?" "Nee dat niet. Mijn vriendje had mijn broodje in de vijver gegoooid!" "Met opzet?" Vraagt zijn moeder wat boos.
"Ehhh... Nee met kaas."

Rij maar door

Een man rijdt door rood, maar helaas voor de man, gaat er een politieagent achteraan. Die houdt hem aan en vraagt: "Meneer, wat is uw naam?" De man antwoordt: "Stalawischi Chimodriatirada." Waarop de agent zegt: "Ehm... Juist ja...
Rij maar door!!

Naalden

Twee naalden staan te roddelen over een punaise. Zegt de ene naald tegen de andere:
"Pas op! Daar komt een veiligheidsspeld aan!

Bril

Waarom doet een dom blondje haar bril af tijdens een alcoholcontrole?

Antwoord: Dat scheelt toch mooi twee glazen.

5 euro

Jantje vraagt 5 euro aan zijn vader, maar zijn vader geeft hem niets. "Papa", zegt Jantje, "als u mij 5 euro geeft dan vertel ik u wat mama vanmorgen tegen de bakker zei." Vader pakt zijn portemonnee en geeft Jantje 5 euro. "Wat zei mama dan tegen de bakker, Jantje?", vraagt papa.

"Twee witte broden en een krentenbrood", zegt Jantje.

Dat waren ze weer!
Groetjes Marc!

Even voorstellen.

André van Gameren is de naam en ik schrijf sinds een half jaar als redactielid 'stukkies' in De Sirene. Logisch dat je jezelf dan even voorstelt.

Geboren: in Bolnes, gemeente Ridderkerk, of eigenlijk in Rotterdam, maar dat was maar voor tijdelijk: 6 weken in 't ziekenhuis vanwege een stel gebroken ribben. Niet zo'n vlot begin. De rest van mijn jeugd gezond in Bolnes doorgebracht. Een indrukwekkende herinnering aan dat dorp is wel de scheepswerf Boele. We woonden op een afstand van pakweg 200 meter daarvandaan. Schepen werden toen nog grotendeels geklonken en dat was goed te horen. Ging tot diep in de nacht door en vooral 's zomers hield dat je wel uit de slaap. Maar die werf was overdag wel een schitterende speelplaats. Spannend ook, want je mocht er officieel natuurlijk niet op. Maar tussen de immense en roestige scheepshuidplaten kon je je prima verstoppen.

Ook een blijvend aspect uit mijn jeugd: de liefde voor al wat vliegt, van helicopter tot reiger. Mijn oudste broer was (en is) vliegtuigfanaat. Er woonde in Bolnes een straaljagerpiloot en die kwam regelmatig rondjes draaien over het dorp. Als Tonnie over kwam scheren onder het eten, dan vlogen de 4 broers van tafel om naar het spektakel te kijken. Pa en moe volgden wat rustiger, maar genoten er ook van. Nu nog kijk ik bij ieder overvliegend toestel naar boven om in te schatten of het naar Zestienhoven of Schiphol op weg is. Maar ook een reiger of een koppel zwanen in de lucht steelt voor mij nog altijd de show. De Open dagen van de Koninklijke Luchtmacht vind ik nog altijd een topper om naar toe te gaan. Caravan en fietsen mee, mooie korte vakantie.

Na mijn schooltijd ben ik in Rotterdam gaan werken (tekenaar bij een constructiebedrijf), daarna bij bouw- en woningtoezicht gemeente Ridderkerk. Toen kwam, wat mijn grote passie zou gaan worden: automatisering. Dat heette destijds natuurlijk

anders: elektronisch rekencentrum. Er stond een loeigrote computer (800 kg) waarvan je de rekencapaciteit in een paar duizendsten van duizendsten van 1 promille van de huidige thuiscomputers zou moeten uitdrukken. Gegevens invoeren ging met ponskaarten. Het apparaat sloeg dan een paar uur aan het rekenen, maar handmatig zou dat een paar man-dagen gekost hebben, dus tel uit je winst. Na een paar jaar werd onze computer verkocht aan een oud-ijzerboer. Alleen al die paar honderd kilo van het trommelgeheugen bracht best wel een paar centen op. Maar hij had andere plannen. Hij dacht nog wel een gegadigde te kunnen vinden voor de computer als rekentuig. Maar zou hij dan een beroep mogen doen op mijn chef om het ding in voorkomende gevallen te repareren? Mijn chef heeft hem toen bijna, samen met de computer, het raam uitgegooid.

Computers zijn nog steeds een liefhebberij van me. Vooral als ik er zelf een toepassing voor kan verzinnen. Bijvoorbeeld: een oplosprogramma voor een Sudoku-puzzel. Zul je je afvragen: maar dan is de leut van het puzzelen toch weg? Klopt, maar 't is gewoon de uitdaging om zoiets voor elkaar te krijgen. Gewoon puzzelen vind ik ook leuk, maar ik doe er gemiddeld wel 3x zo lang over als Rita, mijn echtgenote, die is daar echt een kei in.

Na al die jaren computeren is voor mij wel iets als een paal boven water komen te staan: een computer is en blijft een 'dom' apparaat. De schijnbare intelligentie is kunstmatig en zal nimmer kunnen tippen aan die van het menselijk brein. En dan heb ik het niet over een Einstein, maar gewoon over het brein van willekeurig welk medemens dan ook.

Maar ik dwaal af. Na ons trouwen hebben we 2 jaar in Rotterdam (in)gewoond en daarna 2 jaar in Maassluis in een flat 4 hoog, met uitzicht op Pernis en Europoort. Prachtig uitzicht, maar de stank die daar soms hing... Nou hoor ik hier in Sir wel eens iemand klagen over het luchtje van geïnjecteerde varkensdrijfmest, maar dan nodig ik zo iemand altijd uit om eens mee te komen richting Pernis en wijde omstreken.

Na Maassluis trokken we richting Zeeland: Nieuwerkerk - Oosterland - Sir. De bekende redenen: goedkopere huizen, prima natuur en volop recreatiemogelijkheden. Altijd naar het werk in Rotterdam blijven pendelen. Je moet er wat voor over hebben. Na bijna 35 jaar in Zeeland heb ik nog steeds geen moment spijt van die verhuizing. Met een Zeeuwse schoonzoon durf ik me nu toch wel een 'halve Zeeuw' te noemen.

Afijn, ik denk dat ik me redelijk voldoende heb voorgesteld. O ja, m'n hobbies bijna vergeten. Astronomie (door een telescoopje gluren), (groente)tuinieren, wandelen / fietsen. Maar daar is weer een andere Sirene-rubriek voor (zie elders in De Sirene). Als u meer wilt weten: genoeg aanknopingspunten om eens een praatje te maken in ons gezellige Verenigingsgebouw. Tot ziens!

André van Gameren

In Detail...

Eerst de oplossing van de vorige puzzel (oktober 2008):
het ingangsbord van de expeditieruimte van Kreko, de letter I.

De winnaar: Ineke Fokker, Grevelingenstraat 20. De trekking was op de nieuwjaarsreceptie van de Dorpsraad. Gefeliciteerd Ineke, met de prijs van € 15,-.

In Detail... De nieuwe opgave.

Dit keer geen klein stukje, maar een complete foto. Er is wel een beetje mee "gefotoshopt". De vraag: wat klopt er niet aan deze foto van Grevelingenstraat 11? U zult dus weer op het detail moeten letten.

De foto is ook in kleur te zien op www.dorpsraad-sirjansland.nl Doorklikken (bovenaan) op de Tab "Dorpskrant" of op "Dorpsgenoten" (naast dat zenuwachtige "nieuw"-blinkertje).

Als u onderstaande foto aandachtig bekijkt, dan is er een klein kansje dat u het meteen ziet. Zoniet: even naar de website en klikken.

De oplossing **uiterlijk 15 juni** e-mailen naar sirenesir@hotmail.com of een briefje bezorgen bij André van Gameren, Grevelingenstraat 13.

De trekking en prijsuitreiking doen we tijdens de Openbare dorpsraadvergadering van dinsdag 16 juni 2009.
Veel succes!

schaken!!!

Om de 2 weken op dinsdagmiddag komt Han van de Made ons les geven. Wij kunnen daardoor schaak diploma's halen. Door zo'n één keer in het jaar een examen te doen. En ook doen we één keer per jaar een schaaktoernooi voor groep 6-7-8 alleen voor Schouwen-Duiveland en voor de 20 tigste keer heeft Binnen de Veste gewonnen. Wij vinden het altijd heel gezellig dat Han met ons komt schaken.

Gr. Jeffry van Noord
O.B.S Duiveland Sirjansland

schaken!!

Wij krijgen schaakles van Han v/d Made.

Hij komt om de week schaakles geven.

Dan krijgen de kinderen die er nog niet zo heel lang op zitten les van Han. De kinderen die er al wat langer op zitten mogen tegen elkaar gaan schaken.

We hebben pas nog een wedstrijd gespeeld op de Pontes.

We hadden twee teams: Team 1: Hidde, Jaimy, Elles en Marc. Team 2:

Tamara, Alissia, Melanie en Leander.

We waren toen 3de met team een. Van de 16!!! Team 2 was 15de geworden. En dan mochten we nog een wedstrijd spelen in Terneuzen. Maar later hoorden we dat we een gedeelde 3de plaats hadden en moesten we nog een keer spelen tegen Het 't Staepelhof. Dus we hadden een extra reisje naar Renesse. We verloren van Het 't Staepelhof...

Dus we mochten niet naar Terneuzen. Jammer maar helaas... Nu gaan we weer heel goed oefenen voor volgend jaar.

Groetjes, Marc de Bruine.

Schoolse Zaken

Dit keer een schoolstukje over de CITO-toets.

CITO (=Centraal Instituut Toets Ontwikkeling) is een bedrijf, waar toetsen worden ontwikkeld op het gebied van onderwijs. Dat is het basisonderwijs, maar kan ook het voortgezet onderwijs zijn.

De ontwikkeling van het hedendaagse onderwijs heeft ertoe geleid, dat steeds meer de behoefte aan een toetsinstrument ontstond om de resultaten van het onderwijs te meten en zichtbaar te maken. Ook het vergelijken van deze toetsresultaten is meer en meer in de mode geraakt.

Met name de schoolinspectie heeft zich de afgelopen jaren beziggehouden met het toetsen van kinderen, meer bepaald de resultaten, die op scholen worden behaald en door toetsing zichtbaar worden gemaakt.

Bij het woord Cito denken we in de eerste plaats aan de eindtoets, die ieder jaar in februari drie dagen lang in de hoogste groep van de basisschool wordt afgenomen. De wet stelt vandaag de dag, dat ieder kind, dat de basisschool verlaat een toets moet hebben gemaakt, die ter beschikking van de ouders en vooral het voortgezet onderwijs komt en die deel uitmaakt van het advies, dat de school geeft over het kind op het moment, dat het kind naar een school voor voortgezet onderwijs gaat.

Een spannend moment in ieders kinderleven, want altijd weer wordt de Cito gezien als belangrijk ijkpunt voor de schoolkeuze. De media spelen er gretig op in en wie weleens naar het jeugdjournaal heeft gekeken, en dat doen veel kinderen, die heeft de vele geruststellende woorden gehoord, die voor onrust zorgen. Ook de bladen en andere media besteden meer en meer aandacht aan het fenomeen Cito. Dit schooljaar kondigde zelfs het radio-1 nieuws aan, dat de uitslagen die dag bekend zouden worden, terwijl nog geen school de uitslag in de bus had liggen.

Hoe belangrijk is die toets nu eigenlijk en wat toetst die toets? In de eerste plaats hebben de scholen in alle gevallen allang een goed beeld van de capaciteiten van een kind. Het wordt al bijna acht jaar gevolgd op onze school en is al vele malen getoetst per jaar en al die uitslagen vormen een goed beeld van bepaalde

eigenschappen van een kind, vaak de leerkundige capaciteiten (cognitie). Verder meet deze toets niets anders. Studietoetsen, kennis van taal en rekenen. 180 Vragen, exclusief 30 vragen voor aardrijkskunde en 30 vragen voor geschiedenis maken 240 vragen, die alleen antwoord geven op de vraag hoe het zit met het leren van onze kinderen. Natuurlijk is het een momentopname en de "vorm-van-de-dag" telt zeker mee bij het eindresultaat. De Cito meet niets op gebied van gedrag en alle aspecten daaromheen, zoals gevoel, doorzettingsvermogen, angst en overtuigingskracht, om er eens een paar te noemen. Ook de belangstellingsgebieden van een kind worden niet bekeken en zo mag je vaststellen, dat de Cito-toets maar van zeer beperkte waarde is bij de oordeelsvorming aangaande de schoolkeuze van een kind.

Daarom de mening van de leerkrachten, zeker ook de vorige leerkrachten van het kind, die in de loop der jaren een goed en meestal betrouwbaar beeld van een kind hebben gevormd. Ook het beeld van de ouders en niet in de laatste plaats de ideeën van het kind zelf bepalen uiteindelijk de schoolkeuze. De Cito geeft vanzelfsprekend een beeld. Wie een Cito-uitslag voor zich legt, ziet, dat Cito vooral een vergelijkende uitkomst heeft. Kort gezegd worden alle goede antwoorden verwerkt tot een statistiekje, dat geplaatst wordt naast alle mogelijke vormen van voortzet onderwijs. Het rapport geeft een mogelijke plaatsing van het kind in het voortgezet onderwijs aan in termen van de beste plek op een school voor die en die vorm van onderwijs, dus gezien de uitslag van de toets zou plaatsing op een school met HAVO het best passen bij dit kind. Er zijn vele vormen van voortgezet onderwijs vandaag de dag, zodat een Cito-rapport wel minstens 7 mogelijkheden biedt, variërend van basisberoeps tot vwo. Natuurlijk hoe hoger de score (550 punten is het maximum en 500 punten het minimum) hoe hoger het advies. Kinderen beneden de 523 punten krijgen een advies voor extra zorg en het rapport is een verplichting om mee te sturen met het onderwijskundig rapport, dat de school opstelt en waarin zeer uitgebreid ingegaan wordt op de resultaten van een kind. In dit rapport gaat de school ook in op al die eerder genoemde eigenschappen van een kind, die minsten zo belangrijk zijn voor de toekomst. Duidelijk mag zijn, dat op onze dorpsschool de nadruk ligt op het advies van de leerkrachten, die door de nauwe band het kind en de jarenlange, intensieve begeleiding en natuurlijk ook door de kennis van het

voortgezet onderwijs, goed weten aan te geven waar het kind het best naartoe kan. Een lange procedure van zorg, maar wel een uiterst betrouwbare methode om het beste advies te geven. Vrijwel altijd is deze keuze gelijk aan het verwachtingspatroon, dat ouders van hun kind hebben. In een groot aantal contacten met de ouders ontstaat dit beeld eigenlijk vanzelf en wij volgen nog jaren daarna ons kind in het voortgezet onderwijs om te kijken of de onderwijsloopbaan niet te veel afwijkt van ons idee over zo'n kind.

Cito is de meest bekende toets en heel veel scholen doen mee. Er bestaan ook andere toetsen, zoals de AOB-toets, die ook door sommige ouders wordt gevraagd af te laten nemen. Deze toets meet ook belangstellingsgebieden van kinderen, maar heeft het nadeel, dat hij erg duur is en door de ouders zelf moet worden betaald.

De Cito-toets. Is er alleen de Cito-eindtoets? Nee, Cito toetst tegenwoordig zo goed als alles wat los en vast zit. Noem iets op school, een gebied, een vak of wat dan ook, er is wel een Cito-toets voor en toetsen is natuurlijk ook een echte "business" geworden, want gratis is er al lang niet meer bij en een eindtoetsje met score erbij kost al gauw € 20,= per kind, dus dat loopt aardig in de papieren.

Zodra een kind op school komt begint ook het toetsen, vaak door een kind niet eens bemerkt, maar in de loop van de jaren wel steeds meer herkenbaar. Leestoetsen, spellingtoetsen, reken-toetsen, kleuterontwikkelingstoetsen, gedragstoetsen, verkeers-toetsen, enzovoort, enzovoort. Sommige scholen willen alle toetsen afschaffen, maar de schoolinspectie vraagt er uitdrukkelijk naar en als school word je afgerekend op vooral je resultaten, die daarna op internet verschijnen en die de risico's op jouw school bepalen.

Tegenwoordig moeten die toetsen ook digitaal verwerkt worden en daarvoor rekent Cito in de vorm van abonnementen een aardig eurootje. Kinderen zullen binnen afzienbare tijd die toetsen online gaan maken, op de computer dus en onze Cito-eindtoetsuitslag staat al op de computer van de inspecteur, voordat wij op school de uitslag gezien hebben.

Op onze school hebben we zorgvuldig een keuze gemaakt uit al die toetsen en we voeren een beleid, waarbij we de kinderen niet al te veel toetsen laten maken. Voordeel is wel, dat je als school goed bent geïnformeerd over waar je binnen ons land staat met de kwaliteit van je school, anders gezegd, waar staat onze school ten opzichte van de rest van Nederland.

"We" doen het prima in Sirjansland, waarmee ook steeds aangetoond wordt, dat het met de kwaliteit van kleine plattelandsscholen goed gesteld is. Dat willen we graag zo houden, immers een school in ons dorp is toch wel een luxe en daar profiteren onze kinderen weer van. Tot een volgende keer!

Gerard Oele

Bibliobus

Vanaf 3 februari staat de bibliobus van **12.30 tot 13.15** op de **dinsdagmiddag** in de Lageweg. De servicebus is ingeruild voor de "oude" bus Rosegaert. Dit omdat er in het dorp geen optimaal gebruik gemaakt kon worden van de extra service en de bibliotheek heeft besloten de bus ergens anders in te zetten. Het was niet mogelijk voor de bus om een andere dag of tijdstip te komen. Over een aantal maanden zal geëvalueerd worden en zonodig wordt het rooster (wederom) aangepast.

Hopelijk blijven u en uw kinderen de bus bezoeken, zodat de bibliotheek zich in de toekomst niet genooddaakt voelt om Sirjansland als standplaats te schrappen.

Bron: website OBS Duiveland: www.obsduiveland1.nl

Tekening Nina Stouten krijgt plekje in verkeerskalender

PZC donderdag 11 december 2008

Foto: Marijke Folkertsma

Natuurlijk gaat het niet in de eerste plaats om de prijs, maar het is wél leuk om er een te winnen.

Dat hebben leerlingen en docententeam van openbare basisschool Duiveland in Sirjansland 10 december 2008 weer kunnen ervaren. De zesjarige Nina Stouten uit groep 3 heeft met haar tekening over fietsers in het verkeer een plekje veroverd in de jaarkalender van het Regionaal Orgaan Verkeersveiligheid Zeeland (ROVZ). Haar bijdrage prijkt bij de maand juli in deze verkeerskalender.

Nina kreeg uit handen van Henny Polderman van het ROVZ gisterochtend daarvoor een oorkonde en een cadeaubon, terwijl de school een cheque van 350 euro kreeg toebedeeld.

Nina Stouten legt Henny Polderman uit hoe zij zichzelf en haar broertje Koert (3) op de fiets heeft getekend.

foto: Marijke Folkertsma
PZC do 11-12-2008

Ook namens "De Sirene":

Gefeliciteerd!!!

Beste dorpsbewoners,

Toen ik op 17-jarige leeftijd Sir verliet om in het Rotterdamse te gaan wonen, wist ik het zeker: nooit meer terug!

Niet dat ik het slecht had gehad, maar ik was er wel klaar mee! Zo zeker kun je alleen maar zijn als je jong bent, later leer je dat wel af.

Het was een goede beslissing, dat wel. Al was het een wereldschok! Wat een verschil, de drukte, het lawaai [ik woonde bijna onder de metrobrug!] het aanbod van werk, vermaak en vooral veel cultuur.

Ik ging graag naar zo 'n grote bioscoop, het theater, de opera, ballet, de enorme markten, de havens, Katendrecht en niet te vergeten: kennismaking met mensen uit allerlei delen van de wereld, ik slopte alles gretig op!

Begin jaren tachtig belandde ik in Hellevoetsluis, ook een snel groeiende stad. Ook daar had ik het goed naar mijn zin. Met man en kind, en altijd volop werk, een schitterend natuurgebied vlakbij, nog steeds was Zeeland een plek voor mij waar ik graag en veel naar toe ging, maar daarna weer lekker naar huis!

Na 25 jaar huwelijk ben ik gescheiden, enkele jaren daarna ontmoette ik Wim. Samen zochten we een ander huis, liefst in het Zeeuwse, dichterbij mijn moeder en ook Wim wilde al jaren deze kant op. We keken overal: Zierikzee, de Kop van Schouwen maar niets leek geschikt.

Op een dag zei Wim "waarom niet fijn op Sir wonen? Zo 'n leuk dorp, ik zou het graag willen!"

Mijn ogen werden zo groot als schoteltjes: "OP SIR?????" Geen seconde aan gedacht, een besluit is een besluit.

Maar vanaf toen vielen de dingen als vanzelf in elkaar. Ja, het lijkt me heerlijk, lekker dicht bij mijn moeder en ook mijn broer zie ik dan wat vaker en de heerlijke stilte en, en, en, kortom, we wonen hier nu ruim een jaar en hebben geen seconde spijt gehad! Integendeel, het is heel bijzonder om na 34 jaar weer terug te zijn in mijn geboortedorp!

Ook Wim geniet er dagelijks van en heeft er de langere reistijd graag voor over.

En saai kun je het hier ook al niet noemen, wat ons betreft, er zijn volop leuke activiteiten, aardige mensen, met altijd wel een praatje. Ook werk heb ik direct gevonden.

Wat ik heel erg leuk vind, zijn mijn herinneringen, die als vanzelf terugkomen. De bakkerij van Bolier met z'n heerlijke geuren. Hanse, de smid, die nog zelf paarden besloeg. Teun Fluijt, met de melkwagen. Leen Dorst, de groenteboer. De Postbode, die voor ons gewoon "Post" heette. Piet van Ast met zijn gevaarlijke geweer, voor wie we toch wel een beetje bang waren [nog steeds hoor, Piet!].

Het zwemmen "an den nieuwen diek" met hoog water. Zwerven door Het Dijkwater. Naar school bij Meester Heule. Spelen op de boerderijen van o.a. Frans Capelle, Koos Hanse, op 't Hof en niet te vergeten de manege van Van der Graaf.

De korfbalvereniging, waar mijn zusje en ik wel mee moesten doen, deels omdat mijn vader er actief in was en deels omdat er anders niet genoeg kinderen waren. Dit gedeelte behoort niet tot mijn beste herinneringen, ik had er een hekel aan en kan me ook geen enkele gewonnen wedstrijd voor de geest halen!

Ik kan nog wel een poosje doorgaan met jeugdverhalen en zou het leuk vinden om volgende keer verder te gaan, mits daar belangstelling voor is uiteraard....

Ik ben blij dat ik op de beslissing van destijds ben teruggekomen, ouder en wellicht wijzer geworden.....

Jeannette Jongman

Staatsbosbeheer

Orchideeën en cultuurhistorie

2009

Excursies door Dijkwater.

mei	za 02, 09, 16, 23, 30	13.30 u	Dijkwater, orchideeën
	do 07, 14, 21, 28	19.00 u	Dijkwater, orchideeën
juni	za 06, 13, 20, 27	13.30 u	Dijkwater ,orchideeën
	do 04, 11, 18, 25	19.00 u	Dijkwater, orchideeën
juli	za 04	13.30 u	Dijkwater, orchideeën, cultuurhistorie

De excursies door Dijkwater vertrekken vanaf de knotwilgendreef aan het eind van de Weg door Dijkwater tussen Sirjansland en Dreischor. De duur van de excursies is ruim 2 uur. Laarzen zijn aan te bevelen. Afhankelijk van het seizoen cultuurhistorie, orchideeënpracht en vogels. Info en aanmelden aan de balie van VVV Schouwen Duiveland, kantoor Zierikzee of op tel. 0900 2020233. Kosten € 2,00, kinderen t/m 12 jaar € 1,00.

TIP: Krekengebied Ouwerkerk.

apr	za 18	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
mei	za 02	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
juni	za 27	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
juli	za 25	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
aug	za 22	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
sept	za 12	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
okt	za 24	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk
dec	za 19	13.30 u	Littekens van de Ramp, Ouwerkerk

Littekens van de Ramp, Ouwerkerk. Vertrek vanaf de caissons aan de Weg van de Buitenlandse Pers. Duur bijna 3 uur. Cultuurhistorie en natuur. Wandeling langs de krekens, door het bos en langs inlagen en de Oosterschelde. Aangelijnde honden zijn toegestaan. Info en aanmelden aan de balie van VVV Schouwen Duiveland, kantoor Zierikzee of op tel. 0900 2020233. Kosten € 2,00, kinderen t/m 12 jaar € 1,00.

Dirk Fluijt

Certificaten defibrillator

De personen die op Sirjansland in het bezit zijn van een certificaat voor de Automatische Externe Defibrillator (AED) en dus bevoegd zijn deze te bedienen zijn:

Jessica en Richard Ahrens	H. de Vliegerhof 1	tel. 642115
Christine en Ton Wingelaar	H. de Vliegerhof 3	tel. 647117
Wilma en Cees Struijk	Dorpsstraat 15	tel. 641372
Dirk Fluijt	Sportweg 2	tel. 642108
Ton Hammink	Zandweg 4	tel. 641989
Patricia Gooyaars	Zandweg 3	tel. 641623
Petra v.d.Zande	Sportweg 9	tel. 483807
Adri Kieviet	Lageweg 38	tel. 643248

De defibrillator is geplaatst op camping 't Hogezaand, Zandweg 4, bij de telefooncel.

Wilt u zelf een AED kunnen bedienen, neem dan contact op met Mevrouw T. Kik, telefoonnummer 0111-481808.

Wie kent deze mensen?

In Canada woont een van oorsprong Engelse familie, die op zoek is naar bijzonderheden van hun in de oorlog omgekomen familielid: Bertie William George Baker, Brits soldaat, in 1944 gedropt bij de luchtlandingen in de buurt van Arnhem. Bij de gevechten was hij de enige overlevende van zijn eenheid (het South Staffordshire Regiment) en hij moest onderduiken bij een boerengezin. Zij hielpen hem om zich weer aan te sluiten bij een ander onderdeel (9e Durham Lichte Infanterie). Hij is toen op 4 april 1945 gesneuveld bij het Teutoburgerwald, waar hij ook begraven is (Reichswald Forest War Cemetery bij Kleef). De spullen die hij bij zich droeg zijn destijds opgestuurd naar zijn familie, en daar zaten ook deze foto's bij van dat boerengezin. De vraag is: kent u iemand van deze mensen en weet u hun huidige woonplaats?

De familie in Canada is nu op een leeftijd gekomen waarop ze het belangrijk vinden dat ze uit de eerste hand de omstandigheden van de laatste levensdagen van Bertie kunnen horen. Ik stel me zo voor, dat ze zodoende alsnog een reëel en gepast eerbetoon aan zijn nagedachtenis kunnen wijden.

Herkent u één of meer mensen van deze foto? Van belang is wel, dat u er zeker van bent. Het lijkt me pijnlijk als er ten onrechte mensen worden benaderd.

Als u wilt reageren met feitelijke informatie, dan zijn dit de gegevens van de tussenpersoon:

Edo Jansen
De Buurt 32
1606 AG Venhuizen

edojansen@quicknet.nl

Rectificatie:

Trugkieke "De Sirene" oktober 2008.

In de vorige Sirene stond een krantenknipsel over het "Sirjansland's kustlicht op nieuwe dijk"

Hierbij stond met pen vermeld dat dit een krantenknipsel uit 1966 was. Dit artikel was echter al ouder. Het heeft in de Zierikzeesche Nieuwsbode van 20 oktober 1961 gestaan.

Als u goed heeft opgelet, heeft u kunnen zien, dat dit in de digitale versie van de dorpskrant op de website van de Dorpsraad: www.dorpsraads-sirjansland.nl reeds was aangepast.

Uit de pastorie.

Beste mede-inwoners van Sir,

Terugkijkend op de achterliggende periode, kan ik me niet weerhouden om de ontspannen en goede samenwerking met de basisschool te vermelden. Niet alleen mag Eline Aarnoudse uit onze gemeente daar godsdienstonderwijs geven, maar ook mochten we als kerkelijke gemeente een aantal dingen samen doen met de kinderen van de school, zoals de tentoonstelling van tekeningen met Kerst in het dorps huis en bij de herdenking van de Watersnood begin februari op het kerkhof. Ik hoop, dat we dergelijke activiteiten samen kunnen voortzetten. Natuurlijk komen er voor de zomervakantie weer een aantal leerlingen in de kerk kijken, en krijgen die een rondleiding en een kado van onze gemeente.

Wat mij bij de herdenking van de ramp opviel, was het feit dat de kinderen van de basisschool veel meer van de Bijbel weten, dan men denkt. Ik was er van onder de indruk, en vond het geweldig, dat ze zo spontaan antwoordden op mijn vragen. De kinderen zullen natuurlijk denken: ja, een dominee, die weet natuurlijk alles over de Bijbel. Voor hem is het niet moeilijk. En toch is dat niet helemaal waar. Ik blijf bijleren en onderzoeken. Ik denk, dat velen uit ons dorp dit wel kennen in hun eigen beroep. Je kunt niet stil blijven staan. Je moet met de ontwikkelingen binnen het bedrijfsleven mee, of je wilt of niet. Bij een predikant is dat niet zo gedwongen als dat bij andere beroepen het geval is. Toch, om fris te blijven, en om gemeenteleden nieuwe dingen te mogen leren, is het nodig om te blijven studeren. Een verkeerde conclusie in ons denken, veroorzaakt belemmeringen in ons praktisch handelen.

Daarom volg ik op dit moment al enkele jaren studie in Brussel, waarbij ik mij specialiseer in de joodse achtergrond van het Nieuwe Testament. Hierdoor ga je begrijpen in welke context iets gebeurt of iets gezegd wordt. Dit is vervolgens verrijkend en verduidelijkend naar de gemeente toe. Het gaat er dan niet meer om, wat wij *denken*, wat er in de Bijbel staat, maar om de *feiten* zoals die toen lagen. Niet voor niets hebben het jodendom en het christendom dezelfde wortels in het jodendom van de eerste eeuw. Zo komen we overeenkomsten tegen tussen de Farizeeën, een joodse religieuze groepering, die een strikte handhaving van de Thora (de eerste vijf boeken van de Bijbel) voorstond, Jezus en de apostel Paulus. Dit geldt ook voor een andere groepering, namelijk, die van de Essenen, waarvan een deel zich in Qumran, bij de Dode Zee, bevond, waar ook zulke belangrijke vondsten zijn gedaan op het gebied van bijbelse en joodse literatuur. Kortom, u en jullie kunnen wel zien, dat ik graag leerling blijf!

Het bijzondere is tenslotte, dat de Bijbel actueel blijft. De vragen, die er toen gesteld werden, worden nog gesteld. Daarom is het zo belangrijk, om precies te lezen wat er staat. Er wordt een weg gewezen. En er wordt niet uitgegaan van volmaakte mensen, die alles al weten of alles al goed doen, maar eerder van het tegenovergestelde. De Bijbel verbloemt niets en geeft ons inzicht in de levens van mensen, zoals wij allemaal. Het grootste wonder is dan ook, dat God al weet wie wij zijn. Mensen net als toen. Je kunt Hem nooit tegenvallen.

Hartelijke groeten vanuit de pastorie,

Ds. en mevrouw Kwint
Maria, Samuël, Lévi, Ofer, Yona en Tikva

P.s.: voor uitgebreide informatie over onze kerk zie website:
www.hervormdsir.nl

Beste ex-dorpsgenoten,

Het is inmiddels alweer 4 jaar geleden dat ik Sir verlaten heb. In die tijd is er voor mij veel veranderd. Ik heb nu een boerderij op Tasmanië. Ongeveer net zo groot als in Sirjansland. Dat wil zeggen groter in oppervlakte, maar ongeveer net zo groot in beteelbaar oppervlak. Daarnaast heb je een groot stuk voor wateropslag omdat je hier in de zomer echt niet zonder beregenen kan en stukken die te stijl en te rotsachtig zijn. De gewassen die ik nu teel zijn aardappelen, swede (soort koolraap, volgens mij koeievoer maar het wordt hier gegeten), tarwe, gras en natuurlijk gladiolen voor bol en bloem en tulpen.

Op de tulpenrooier.

Ik ben getrouwd met mijn Australische vrouw Robin en we hebben nu twee kinderen, Alex drie jaar oud en Sam bijna een half jaar oud.

De omgeving is hier erg mooi, heuvelachtig, veel bomen, altijd groen en uitbundig bloeiend. Overal riviertjes en stroompjes met watervallen. Ideaal voor een boswandeling.

Het klimaat is hier voor mij ook heerlijk, niet al te warm in de zomer en niet te koud in de winter. Alhoewel, soms een beetje te koud in de zomer en niet koud genoeg in winter. Ik mis het schaatsen.

Ik mis soms mijn kleine gezellige dorpje in Holland.
Een biertje op een zomeravond bij Dirk en Janny voor het huis even relaxen tot het wat afgekoeld is en dan naar bed. Of een bakkie of biertje bij Ron en Ellen. Of even bijkletsen met Kees en Lenie. En natuurlijk mis ik ook mijn familie wel. Ook vind ik het een beetje jammer dat mijn ouders Alex en Sam niet kunnen zien opgroeien. En natuurlijk die speciale dorpsdagen als koninginnedag of dorps-BBQ.

Wat ik ook mis is het lekker kunnen praten in je eigen lokale Zeeuwse dialect. Dit kan alleen als ik mijn ouders bel of zus en zwager. Of met een andere Zeeuwse boer die hier op Tasmanië woont. Nederlands praten lukt wel. Er zijn hier vrij veel Nederlanders op Tasmanië. In gezelschap praat je wel Australisch maar onder elkaar praat je soms in het Nederlands.

Het plaatsje waar ik woon is nu niet meer dan een straat met wat huizen. In het verleden had zo'n dorpje een school en een postkantoor. Deze dingen verdwijnen als landbouw wordt omgevormd tot bosbouw en de landbouw grootschaliger wordt. Toch denk je soms dat de tijd hier 20-30 jaar stil heeft gestaan.

Abel Tasman heeft een mooi eiland ontdekt hier onder Australië. Bedenk 1,5 keer Nederland alleen dan met maar een half miljoen mensen, grote oppervlakten met bossen, ook natuurlijke bossen, bijzondere dieren zoals de Tasmaanse duivel en diverse andere Tasmaanse/Australische dieren en planten. Toerisme staat hier in de kinderschoenen.

Als je hier 5 minuten in de file staat praat men al over verkeers problemen.

Al met al een fijne plaats om te leven, al was Sirjansland dat ook voor mij.

Met vriendelijke groeten aan al mijn ex-dorpsgenoten,

Kees Krabbe

P.s.: Kom gerust eens langs voor een bakje koffie.

Schaken

Sirjansland 19-03-09

Hallo iedereen,

Om de week komt Han (de schaakleraar) met ons schaken.
Wij hebben schaakles op dinsdagmiddag van 14.30 tot 15.15 uur.
In die tijd doen we een potje schaken of oefenen we voor ons diploma.

Voor je diploma moet je opdrachten maken.
Als je daar een aantal punten voor hebt, dan heb je het diploma gehaald.

Je kan 3 diploma's halen, dat zijn: het pionnendiploma,
torendiploma en het koningdiploma.

Het pionnendiploma is het makkelijkste diploma.

Daarna komt het torendiploma, die is iets moeilijker.
Het koningdiploma is het moeilijkste van allemaal, het is dan ook
een hele eer als je dat haalt!!!

Ieder jaar doen we een wedstrijd met een aantal scholen, dat is
dan in de Pontes Pieter Zeeman in Zierikzee.
Dat is altijd gezellig.

Gemaakt door Tamara en Elles uit groep 8.

schaken

Hallo ik ben Bram Slobbe uit groep 8.

Wij (groep 6,7,8) schaken om de 2 weken op dinsdagmiddag na de gym.

We hebben net een wedstrijd gehad.

Het was in Zierikzee en 2^e geworden.

maar moesten wel terug komen want er was geen zekerheid over de 2^e prijs en toen zijn we 3^e geworden.

Van Han van de Made (schaak leraar) moeten we ook een schaakdiploma halen.

Eigenlijk is dat een pionnendiploma, torendiploma enz.

Het is altijd heel gezellig als Han komt schaken.

Gr. Bram Slobbe (groep 8)

O.B.S Duiveland Sirjansland

Mijn hobby

Frank Dullaart, Grevelingenstraat 6, heeft o.a. als hobby: het bouwen van houten zeilscheepsmodellen.

Wat heeft je ertoe gebracht om met deze hobby te beginnen?

"In 1982 kreeg ik een ernstig auto-ongeluk. Dat wil zeggen, ik was op zekere dag bezig met een andere hobby: het sleutelen aan auto's. Dat gebeurde meestal gewoon op straat voor ons huis, destijds in Rotterdam, in de wijk Spangen. Redelijk rustig op straat, dus geen probleem. De patiënt-auto stond opgekrikt, want ik wilde de 4 wielen vervangen door exemplaren met een mooiere, originele velg. Lig ik daar op m'n rug onder die auto (even een remleiding controleren), komt één van de buurmannen met z'n auto aanstuiven. Hij bleek later onder invloed van drugs en een slok om 't weg te spoelen (was geen karnemelk) en rijdt pardoes over mijn voet. Die was toen wel aan barrels. Op meerdere plaatsen gebroken en verbrijzeld. Nooit meer 100% hersteld. Afijn, dat betekende wel 2,5 maanden in 't ziekenhuis en daarna net zolang thuis plat op bed. Een paar collega's op ziekenbezoek schonken me toen een bouwdoos voor een vrachtwagen. Dat was wel een plastic model, maar toch leuk om te doen. Vijf maanden is lang, dus nog maar een bouwdoos, ook een vrachtauto, ook plastic. En zo is dat eigenlijk begonnen."

Van plastic auto's naar houten, historische zeilschepen. Was dat een grote stap?

"Ja, allicht, niet met mekaar te vergelijken. Plastic vormen geven natuurlijk direct een mooi, glad resultaat, en als je nauwkeurig werkt, dan kan er eigenlijk niks mis mee gaan. Met hout kun je veel meer kanten uit en dat vraagt ook veel meer behendigheid, kunde dus eigenlijk. Je moet de vorm er zelf aan geven en je ziet het stukje bij beetje groeien. Fascinerend! Je moet er wel geduld voor kunnen opbrengen. Een beetje model kost je toch minstens 1 jaar, dus niet van tevoren een verwachting hebben: dan en dan klaar. Je moet aan het bouwen zèlf al plezier beleven. Een eigen hobbyruimte met een flinke tafel is eigenlijk ook wel een 'must'. In 't begin werkte ik gewoon in de huiskamer en dan moest je op een gegeven moment de hele zaak weer opruimen. Dus: tegenwoordig naar boven. Word je ook niet afgeleid. Want concentratie is óók een voorwaarde voor een goed succes."

Wat was je eerste bouwwerk?

"Dat was gelijk maar een forse: 1 meter lang en totale hoogte 90 centimeter. Een 3-master oorlogsschip, de Noorse Leeuw, uit 1765". (zie foto).

Noorse Leeuw Foto: Frank Dullaart

"Zo'n 1,5 jaar aan gebouwd. Een juweeltje. Toen een mooi plaatsje voor gezocht. Boven op de kast leek het beste: mooie blikvanger. Maarrr...klein probleempje: dat p  ste niet in de hoogte, zo'n 20 cm te weinig ruimte. Creatief nadenken bracht de oplossing: de poten onder de kast afgezaagd." (echtgenote Joke, met vrolijke lach: "snap nog niet dat ik 't met zo'n figuur zo lang heb uitgehouwen, wie doet er nou zoiets...")

Afijn, een paar jaar later ontmoet ik een kerel die een vis-restaurantje ergens op de Caraïben ging starten en die was op zoek naar een stelletje scheepsmodellen om de zaak wat op te sieren. Hij had van mijn scheepje gehoord; oftie eens mocht komen kijken. Hij wilde het wel kopen en bood 350 gulden. Ik had de bouwdoos voor 300 gulden gekocht en was het regelmatig afstoffen inmiddels wel een beetje zat, dus: koop gesloten. Kom ik een jaartje daarna bij een expositie van modellen van de VOC-vereniging in Dordrecht en staat me daar ook een model van de Noorse Leeuw te pronken. Dezelfde afmetingen, precies dezelfde uitvoering. Vertelt de curator: 'ja, het is te koop en ik heb een bod gekregen van iemand die er 5.000 gulden voor wilde geven.' Toen heb ik van spijt wel even moeten slikken."

Als ik zo eens rondkijk in de woonkamer: ik zie 'slechts' 3 mooie modellen. Waar is de rest gebleven?

"Ja, nummer 1: The Golden Hind, van Sir Francis Drake, Brits ontdekkingsreiziger. Dat was wel een speciale klus. Gewoon een rechthoekig blok hout, waar je de vorm met een schaafje en steekbeitels, met hulp vanalletjes, in moest zien te krijgen. Viel niet mee, want de meeste bouwdozen figuurzaag je voor het grootste deel uit en de romp vorm je met stroken rondom uitgezaagde spanten. Nummer 2: een tjalk en nummer 3 een vissersschoener. Dan boven nummer 4 in aanbouw, een 2-mast tonijnvisser. Daar moet je zelf de vishengels uit latjes rond zien te schuren. Dat schip heb ik al eens eerder gebouwd voor een collega. Die was er zelf aan begonnen, maar zag het halverwege niet meer zitten. Heb ik het voor hem afgebouwd."

Heb je er zelf ooit zin in gehad om op een echt schip te stappen?

"Ik heb een tijdje een visjool met een 20 pk buitenboordmotor gehad. Best comfortabel. Maar om die vanaf de trailer tewater te laten was toch wel lastig. Je was daarbij altijd afhankelijk van hulp van iemand anders. Zelf eens met iemand meevaren op een zeilschip? Ja, lijkt me best leuk. Maar ze zien me aankomen met m'n zware, speciale schoenen. Die kan ik echt niet missen. Ze lopen zelf, met speciale lichte anti-slip slippers, over hun gepolitoerde dek en dat lukt mij dus niet..."

Frank, dank voor dit interview. Mogen we nog eens terugkomen om over je tweede hobby (Triumph-sportauto's, geen modellen) en je derde hobby (repareren van klokken) te praten?

"Je komt maar, hoor"

Interview door André van Gameren.

*Omdat afscheid
nemen al
zo moeilijk is.*

UITVAARTZORG

De Vlieger

voorheen Schoonaard

Schouwen Duiveland

0111-402000

Goeree-Overflakkee

0187-601403

DAG EN NACHT BEREIKBAAR

Vrolijk Pasen

Redactie

André van Gameren,	tel. 643025
Corry op 't Hof,	tel. 643416
Sonja Huizer,	tel. 642546
Lo Piek,	tel. 641768

Colofon

De Sirene is een uitgave voor de inwoners van Sirjansland en verschijnt twee maal per jaar in een oplage van 170. De Sirene wordt financieel ondersteund door de dorpsraad van Sirjansland.